

Найбільше падіння показників спостерігалось у групі 16 (із середнім рівнем знань). Причину цього ми вбачаємо у дещо поверхневих, а тому і відносно тимчасових знаннях майже половини студентів, які в результаті перетекли з категорії С у категорію D і E (як наслідок, зменшення якісної успішності) та з категорії D та E у категорію FX і F (як наслідок, зменшення абсолютної успішності). Зміна показників групи 11 (з найнижчим рівнем знань) була очікуваною, оскільки від початку неякісні знання (48 % якісної успішності в групі) не могли змінитися на краще, а кількість студентів категорії FX і F суттєво збільшилась за рахунок студентів із задовільними знаннями (категорії D та E).

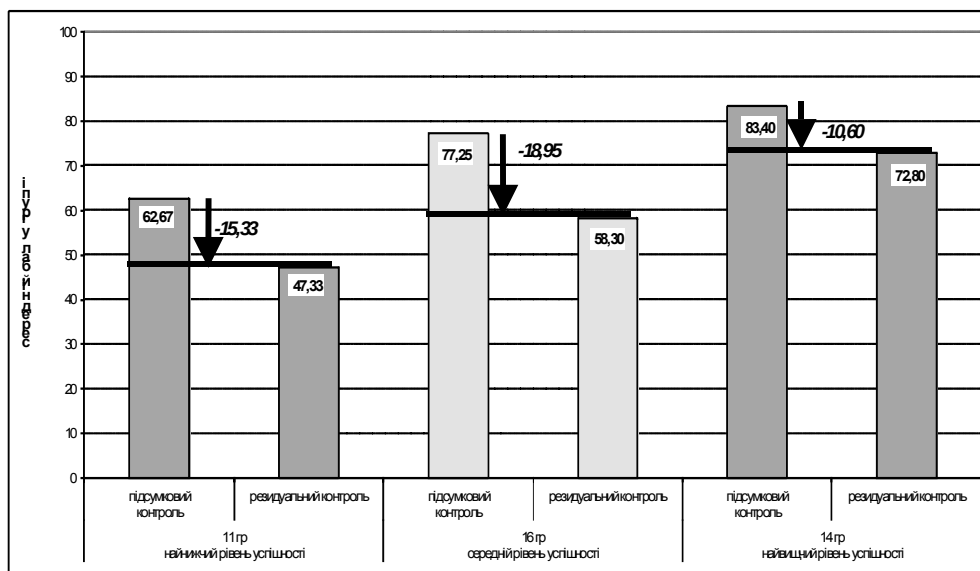

Рис. 2

Результати резидуального контролю допомагають більш об'єктивно встановити взаємозв'язок між запланованими, реалізованими та досягнутими рівнями засвоєння навчального матеріалу з метою підвищення ефективності процесу навчання; виявити на макрорівні переваги та недоліки методики навчання.

Сільченко М. В., к.е.н., доц.,
Кучерява Т. О., к.е.н., доц.,
Супрунюк Г.М., асист.,
кафедра інформатики

ВИКОРИСТАННЯ «ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ» В ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ НАВЧАННІ ІНФОРМАТИКИ

Одним з найефективніших новітніх засобів організації самостійної роботи студентів є хмарні сервіси, які являють собою (у контексті організації навчального процесу) розподілену інфраструктуру, послуги, ресурси та програмні засоби обробки даних, які безпосередньо не прив'язані до фізичних машин (персональних комп'ютерів або серверів локальної мережі), а надаються і використовуються у режимі реального часу через мережу Інтернет як інтернет-послуга. Хмарні сервіси дозволяють переосмислити застосування Інтернету у навчальному процесі: від отримання доступу до освітніх матеріалів (текстових, візуальних, мультимедійних) до виконання роботи спільно з викладачем або групою.

Перевагами використання хмарних технологій в освіті можна вважати економію засобів на придбання, підтримку та модернізацію програмного забезпечення; віддалений доступ до даних у хмарі з будь-якої точки світу, де є доступ до мережі Інтернет; виконання багатьох видів навчальної роботи, контролю і оцінювання online. Водночас, хмарні технології не гарантують стовідсотково інформаційної безпеки освітнього середовища для викладачів, студентів та адміністрації, а відсутність доступу до внутрішньої хмарної інфраструктури, призводить до часткової втрати контролю над даними, що зберігаються. Крім того, якість використання хмарних ресурсів напряму залежить від якості інтернет-зв'язку.

Використання хмарних технологій у освітній діяльності наразі носить експериментальний характер. Прикладами впровадження їх у навчальний процес можна вважати використання сервісів «Google Apps для навчальних закладів» і «Microsoft Live@edu», програмне забезпечення, що працює на основі обчислювальної хмари, — Google docs, он-лайн сервіси для організації спілкування (тематичні форуми), тестування, системи дистанційного навчання, тренажери та лабораторні комплекси, електронні бібліотеки, спільна робота та відеоконференції тощо. Зокрема, у рамках нашого університету впроваджено електронний журнал і платформа Web-СТ.

Протягом останнього навчального року нами проводився навчальний експеримент із впровадження хмарних технологій у процес навчання інформатики, а саме для організації самостійної роботи студентів під час розв'язання кейсів. Уся документація (текстові документи, електронні таблиці та презентації) створювалась та оброблялась з використанням хмарних додатків Google docs, а спілкування викладач—студент відбувалось через соціальні мережі або Skype практично без обмежень у часі. Як свідчить отриманий досвід, така організація дозволила нам суттєво інтегриувати заключний — інтегруючий — етап вивчення інформатики, що сприяло підвищенню якості знань студентів з дисципліни.

Сіренко К. В.,
к.е.н., ст. викладач
кафедри статистики

ДОСЛІДНА КОМПОНЕНТА ПРИ ВИКЛАДАННІ СТАТИСТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Для формування особистості студента як творчого, ініціативного фахівця необхідно залучити його до дослідної діяльності, яка привчає студента до самостійності, виробляє у нього вміння застосовувати отримані знання при розв'язанні конкретних завдань, виховує вибагливість до себе, зібраність, цілеспрямованість. Науково-дослідна діяльність майбутніх фахівців сприяє здійсненню співпраці викладача і студента в науковому обґрунтуванні окремих ідей і рішень, що мають суттєве значення для розвитку наукового мислення студентів, формування їх професійної компетентності.

Впровадження дослідної компоненти при викладанні таких статистичних дисциплін, як «Статистика», «Статистика сільського господарства» та «Міжнародна статистика» дозволило проводити науково-дослідну роботу, яка сприяє розвитку аналітичного мислення у студентів. Системне використання студентами набутих знань для аналізу реальних явищ і процесів у подальшому допомагає написанню курсових і магістерських робіт, розширює ринкове економічне мислення майбутніх фахівців.

Із врахуванням інформаційної специфіки факультетів нижче представлено перелік системних методик з окремих дисциплін, які розроблено викладачами кафедри статистики:

- 1) для дисципліни «Статистика»: «Аналіз соціально-економічних явищ за допомогою відносних величин»; «Статистичне вивчення соціально-економічних явищ за часом»;
- 2) для дисципліни «Статистика сільського господарства»: «Оцінювання структури часового ряду середніх цін реалізації сільськогосподарської продукції»;
- 3) для дисципліни «Міжнародна статистика»: «Визначення умов торгівлі на зовнішньому ринку товарів і послуг» та «Аналіз взаємозв'язків між основними показниками зовнішнього ринку товарів і послуг».

Для реалізації мети та завдань дослідної компоненти потрібне постійне удосконалення інших складових навчального процесу в частині збільшення науково-дослідної компоненти, що одночасно забезпечуватиме підвищення якості потоків навчальної та наукової інформації. До таких складових відносяться навчальні плани, методики викладання дисциплін, робочі навчальні програми тощо.

Важливим є також міжособистісне спілкування між студентом і викладачем під час здійснення дослідної діяльності. Такі стосунки дають можливість безпосередньо реагувати на дії і висловлювання, сприймати один одного як конкретну особистість. Студент має постійно навчатися, співвідносячи свої знання з новими вимогами, своїми потребами, потребами соціуму, ринку праці. Відносини в процесі здійснення різних видів науково-дослідної діяльності відбуваються на рівні співробітництва і співтворчості. Цілеспрямована, духовно збагачена взаємодія викладача зі студентами активізує формування високого рівня комунікативних умінь і формує певний навчальний колектив як інструмент професійного виховання.